

Comoara mea

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Obraznic, nu prea sunt, dar mi-aș permite
Să-ți descifrez misterul până-n zori
Și de mai stai voi căuta, cuminte,
Să te-nfloresc sub primele ninsori

Că poate dă în pârg, spre primăvară,
Un fruct rotund cu plete aurii
Și-l voi păstra, să-mi fie o comoară
În nopțile când tu n-ai să mai vii

În burgul meu, pe strada cu magnolii,
Sub felinarul spart unde te-am vrut
Și ne-am iubit romantic, când frivolii
Au râs dement, dar noi nu ne-am pierdut.

- Ți-am spus cândva că dragostea încapă
În fructul mic din pântecul meu cald
Ce poartă veșnicia între pleoape
Și-n ochii ei oceane de smarald

Vor tăinui misterul despre care
Vorbesc acei ce nici nu bănuiesc,
Că la-nceput, sub tandra ta ninsoare,
O floare s-a deschis. Îți mulțumesc

Pentru răbdarea inimii când timpul
A stat pe loc... Iubite, fructul plin
Al dragostei se naște-n anotimpul
Când toamna are buze de rubin.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif